

Concluziile recurenței

- anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene (camera a doua) din 10 octombrie 2006 (în cauza T-302/03);
- obligarea intimitei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 10 octombrie 2006 încalcă articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾. Tribunalul de Primă Instanță a admis în mod eronat existența unei „legături concrete și nemijlocite” între marca „map&guide” și produsul „Software pentru calculator”, respectiv serviciul intitulat „Elaborare de programe pentru calculator”, și faptul că marca „map&guide” permite o „identificare nemijlocită” a acestui produs și a acestui serviciu (punctul 40 din hotărâre). În continuare, Tribunalul de Primă Instanță prezumă, în mod eronat din punct de vedere juridic, că marca „map&guide” permite publicului larg „să stabilească, imediat și fără alte considerații, o legătură nemijlocită între acesta și produsul Software pentru calculator, respectiv serviciul Elaborare de programe pentru calculator, care au rolul de hartă (a orașului) și de ghid (turistic)” (punctul 47 din hotărâre). În sfârșit se afirmă în cuprinsul hotărârii că în cadrul clasei de produse „Software pentru calculator” și al clasei de servicii „Elaborare de programe pentru calculator” se găsesc și produse, respectiv servicii, a căror funcție consistă în reprezentarea de hărți (ale orașului) și de ghiduri (turistice).

Interpretarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 de către Tribunalul de Primă Instanță este incorectă. Contrar soluției reținute de Tribunalul de Primă Instanță, marca menționată nu este lipsită de caracter distinctiv. Ea nu este nici descriptivă. O „legătură concretă și nemijlocită” ca și o „identificare nemijlocită” nu poate fi presupusă decât în condițiile în care ar fi avută în vedere o noțiune care desemnează în mod direct produsul sau serviciul sau care descrie caracteristicile inerente produsului sau serviciului respectiv. Aceasta nu este valabil pentru marca „map&guide”. Ea nu desemnează în mod direct nici produsul „Software pentru calculator”, nici serviciul „Elaborare de programe pentru calculator”, nici nu comportă vreo expresie legată nemijlocit de caracteristicile esențiale ale produsului sau serviciului. Publicul nu are posibilitatea „să stabilească, imediat și fără alte considerații, o legătură nemijlocită cu produsul «Software pentru calculator» și cu serviciul intitulat «Elaborare de programe pentru calculator», care au rolul de hartă (a orașului) respectiv de ghid (turistic)”. De asemenea, nici serviciul „Elaborare de programe pentru calculator”, nici produsul „Software pentru calculator” nu dispun de funcția de „reprezentare” a unei hărți (a orașului) sau a unui ghid (turistic).

Legătura pe care Tribunalul de Primă Instanță a identificat-o între marca „map&guide” și produsul concret „Software pentru calculator”, respectiv serviciul concret „Elaborare de programe pentru calculator” nu exista la origine, ci este produsul unor construcții intelectuale ulterioare.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 11, p. 1).

Recurs introdus la data de 18 decembrie 2006 de Comisie împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera a patra extinsă) pronunțate la 27 septembrie 2006 în cauza T-168/01, GlaxoSmithKline Services Unlimited, fosta Glaxo Wellcome plc/Comisie

(Cauza C-513/06 P)

(2007/C 42/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezantați: T. Cristoforou, F. Castillo de la Torre și Gippini Fournier, agenți)

Celelalte părți în proces: European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPC), Bundesverband der Arzneimittel — Importeure eV, Spain Pharma SA, Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar), GlaxoSmithKline Services Unlimited, fosta Glaxo Wellcome plc

Concluziile recurenței

Recurenta solicită Curții:

- anularea punctelor 1 și 3-5 din dispozitivul hotărârii Tribunalului de Primă Instanță pronunțate în 27 septembrie 2006 în cauza T-168/01, GlaxoSmithKline Services Ltd./Comisia Comunităților Europene;
- pronunțarea hotărârii definitive în cauză în sensul respingerii ca neîntemeiată a acțiunii în anulare din cauza T-168/01;
- obligarea reclamantei din cauza T-168/01 la plata către Comisie a cheltuielilor de judecată efectuate în acea cauză și în prezentul recurs.

Motivele și principalele argumente

Comisia este de acord cu concluziile Tribunalului de Primă Instanță în ceea ce privește motivarea hotărârii contestate, existența unui acord între întreprinderi, pretinsul abuz de putere și pretinsa încălcare a principiului subsidiarității și a articolului 43 din Tratatul CE.

Comisia contestă raționamentul Tribunalului de Primă Instanță în ceea ce privește partea din hotărâre referitoare la existența unui „efect” anticoncurențial. Comisia susține că analiza Tribunalului care confirmă existența „efectelor” restrictive reprezintă, în realitate, analiza „obiectului” restrictiv al acordului ținând seama în mod corespunzător de contextul legal și economic. Aceasta ar fi trebuit să conducă Tribunalul la confirmarea constatărilor Deciziei în sensul că acel acord a avut un obiect anticoncurențial. Referitor la celelalte constatări privind „efectele”, Comisia are serioase obiecții, în special în ceea ce privește: definirea pieței relevante, respingerea constatărilor Comisiei în cadrul articolului 81 alineatul (1) litera d) cu argumentația eronată din punct de vedere juridic în sensul că prețurile diferite erau practicate pe piețe geografice diferite, și alte constatări din hotărâre în cadrul cărora Tribunalul înlocuiește evaluarea situației economice și de

fapt făcută de Comisie cu propria evaluare, procedeu care nu este permis în cadrul controlului judecătoresc. Cu toate acestea, deoarece împărtășește concluziile finale la care a ajuns Tribunalul, mai exact faptul că acordul în cauză produce efecte anti-concurențiale, Comisia nu intenționează la acest moment să invoce motive de recurs împotriva acestei părți din hotărâre.

Prezentul recurs cuprinde două categorii de motive. Prima categorie se referă la constatările referitoare la articolul 81 alineatul (1) și în principal la erorile de drept și denaturările în interpretarea și aplicarea noțiunii de „obiect” în sensul dispozițiilor în cauză, precum și la multiplele denaturări, erori de drept, inconsecvențe sau contradicții cuprinse în considerente în legătura cu „contextul legal și economic” al acordului. A doua categorie se referă la constatările făcute în legătură cu articolul 81 alineatul (3): înainte de toate acelea privind prima condiție cuprinsă de acest articol, dar și neexaminarea altor câteva condiții.

Recurs introdus la data de 20 decembrie 2006 de către Comisie împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera întâi) pronunțate la data de 27 septembrie 2006 în cauza T-153/04, Ferriere Nord SpA/Comisie

(Cauza C-516/06 P)

(2007/C 42/23)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: V. Di Bucci și F. Amato, agenți)

Cealaltă parte în proces: Ferriere Nord SpA

Concluziile recurente

- Casarea hotărârii recurate, în partea care declară admisibilă acțiunea în anulare introdusă de societatea Ferriere Nord împotriva scrisorii Comisiei din 5 februarie 2004 și împotriva faxului transmis de Comisie în 13 aprilie 2004;
- Declararea inadmisibilă și deci respingerea acțiunii în anulare introdusă în primă instanță de către societatea Ferriere Nord împotriva actelor litigioase;
- Obligarea societății Ferriere Nord la plata cheltuielilor de judecată pentru ambele grade de jurisdicție.

Motivele și principalele argumente

În măsura în care declară admisibilă acțiunea introdusă în primă instanță, hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din

27 septembrie 2006 pronunțată în cauza T-153/04, Ferriere Nord S.p.A./Comisia Comunităților Europene, încalcă dispozițiile coroborate ale articolului 230 alineatul (1) și ale articolului 249 CE, în ce privește interpretarea noțiunii de act atacabil, nu este motivată sau cuprinde o motivare greșită și este nulă din cauza necompetenței Tribunalului.

Tribunalul nu a demonstrat că actele atacate ar fi produs efecte juridice obligatorii, de natură a afecta interesele reclamantei în primă instanță, modificând în mod semnificativ situația sa juridică. În plus, Tribunalul și-a fondat concluzia în mod greșit în ce privește admiterea faptului, și acesta nedovedit, că actele atacate în primă instanță trebuie prezumate a fi legale. În fine, Tribunalul și-a depășit competența atribuită prin Tratat.

Acțiune introdusă la data de 20 decembrie 2006 — Comisia/Austria

(Cauza C-517/06)

(2007/C 42/24)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Braun și E. Montaguti)

Pârâtă: Republica Austria

Concluziile reclamantei

- neîndeplinirea, de către Republica Austria, a obligațiilor din Directiva 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind reutilizarea informațiilor din sectorul public ⁽¹⁾, deoarece aceasta nu a adoptat dispozițiile legale și administrative pentru transpunerea directivei în landurile federale Steiermark și Salzburg, respectiv, nu a comunicat Comisiei aceste dispoziții;
- obligarea Republicii Austria la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul de transpunere a directivei a expirat la data de 1 iulie 2005.

⁽¹⁾ JO L 345, p. 90.